

Consumul de vin și alcoolismul

Autor: Cernei Irina
Cons.ling.: V.Cuciuc

*Articolul dat abordează diferența dintre noțiunile **consum de vin** și **alcoolism**, care, în esență, depind de simțul măsurii la persoană.*

Diferențierea dintre consumul de vin și alcoolism reprezintă o problemă deosebit de importantă. La fel ca multe alte bunuri de consum, vinul este o băutură benefică, care se impune a fi folosită cu măsură. Se știe că vinul poate fi ispititor, dar excesele de orice natură sunt criticabile. Totodată, vinul își are virtuțile sale, de care se poate profita numai prin cumpătare [1].

Din cele mai vechi timpuri, s-a acceptat ideea că nu vinul trebuie condamnat, ci consumatorii, care, abdicând de la măsură, alunecă în abuz [2], [3]. De altfel, marele medic nutriționist J. Tremolieres afirma că *nu există prieteni și dușmani ai vinului; există vinul cu folosirea sa bună sau rea*, iar Shakespeare spunea că *vinul bun este o ființă apropiată dacă știi cum să te porți cu el*. Propaganda anti-vin, inițiată de unele organizații, încearcă să pună semnul egalității între vin și alcool. O atare judecată nu poate fi acceptată, deoarece este vorba de două lucruri total diferite. Vinul este, după cum se știe, un produs natural, autentic, obținut prin fermentare, bogat în numeroase componente benefice. Dacă vinul conține și alcool, tot atât de adevărat este și faptul că alcoolul nu conține vin [4]. În plus, în timp ce vinul conține numai 8-12% vol.alcool, băuturile alcoolice obținute prin distilare (țuica, rachiul, vodka, lichiorul, whisky etc.) conțin de 4 sau chiar de 5 ori mai mult alcool și apă; aceste bauturi, obținute prin distilare, rareori conțin și alte componente.

S-a constatat că, în statele unde a fost proscris vinul, alcoolismul, în loc să scadă, a luat proporții și mai mari. Această strategie împotriva alcoolismului, prin introducerea unui regim de abținere, nu a separat, așa cum era de așteptat, binele de rău.

Această măsură extremă nu numai ca a fost ineficientă, dar a produs chiar și efecte contrarii. Majoritatea consumatorilor, mai ales cei tineri, au fost tentați să încalce interdicțiile, considerându-le nejustificate [5]. Tentația *fructului interzis* a operat distrugător.

Nutriționiștii estimează că un consum rațional de băutură îndepărtează abuzul mult mai sigur decât cea mai draconică reglementare. De aceea, în loc de aprobarea unor legi prohibitive, preferabil ar fi ca oamenii să fie bine informați și convingși de consecințele nefaste ale alcoolismului, câștigând, astfel, libertatea de a-și asuma responsabilitatea [6]. Inspirat de tradiția românească, colaborată cu cea religioasă, părintele prof.dr.Costantin Galeriu spunea că *un pahar de vin mă zidește, beția mă distruge - aceasta este binele și răul*.

O politică coerentă de prevenire a alcoolimului nu poate fi o politică împotriva vinului. Oenologia modernă este capabilă să producă vinuri foarte bune, cu grad alcoolic mai scăzut și chiar fără alcool.

În concluzie, aș vrea să citez spusele lui Eschil - *vinul este oglinda sufletului*, să speram că, în viitor, vom reuși să găsim, din când în când, răgazul de a ne oglindi sufletul și de a-l redescoperi mai bun și mai frumos în minunata lucire a vinului. Frumusețea sufletului depinde de gradul de consumare a vinului. Gândiți-vă...

Bibliografie:

1. Urbeanul A., *Studiu asupra alcoolismului*, Bucuresti, 1903.
2. Norbert G., *Le livre de l'amateur de vins*, Montpellier, 1967.
3. *De la composition du raisin et du vin et des effets de leur consumation*, II-eme Rencontre Internationale, Coursan (France), 13 juin 1989.
4. Guillemont N., *Problemes poses par les reclassement professionnel des alcooliques*, Paris, 1965.
5. Ionescu A., *Prevederi privind combaterea alcoolismului în legislația românească din perioada 1915-1936*, Iași, 1982, pp. 760-762.
6. Tremolieres J., *Le medecin et le vin*, France, 1977, pp.152-160.